

بررسی و مقایسه آثار معماران اقلیم گرای شرق آسیا با معماران غربی

مهدی نیکنام^{۱*}، یاشار غنی زاده^۲

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران
Mehdinik@gmail.com

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بین‌الملل، واحد جلفا، گروه هنر و معماری، جلفا، ایران
yasharghanizadeh@gmail.com

چکیده

اقلیم در معماری سرزمین ایران همواره از عوامل تعیین کننده در عرصه معماری بوده است. بنابراین به نظر می رسد، تدقین و کنکاش پیرامون مفاهیم و مبانی اقلیمی امری ضروری در جهت بازشناسی معماری بومی هر سرزمین باشد. گذشتگان ما برای تطابق با شرایط سخت اقلیمی در نحوه طراحی و انتخاب مصالح و نوع ساخت خود، به گونه ای عمل می کردند که بنا بهترین شرایط را برای آسایش و آرامش انسان فراهم آورد. در حال حاضر، گاه با تقلید کورکورانه از معماری غرب و آنچه معماری بین‌المللی نامیده می شود، تجربیات گذشتگان خود را به فراموشی سپرده ایم و گاهی نیز، با به کارگیری صوری عناصر معماری سنتی در بنای ساخته شده، فقط ساختمانی را داریم که از نظر ظاهری شبیه معماری گذشته است، ولی کارایی آن را ندارد و یا در محلی نامناسب و به دور از فرهنگ منطقه بنا شده است. هدف از این پژوهش بررسی و تطبیق آثار برخی از معماران اقلیم گرا در راستای دستیابی به شرایط آسایش انسان در اقلیم های مختلف می باشد. نتایج حاصل از این تحقیق که با مطالعات کتابخانه ای و با روش تحلیلی- توصیفی انجام شده است، نشان می دهد اغلب معماران اقلیم گرا با استفاده از مصالح بومی سعی در فراهم نمودن آسایش و راحتی ساکنان در هر اقلیم می کردند.

واژه های کلیدی: اقلیم، معماران اقلیم گرا، معماران شرقی، آسایش انسان